

عنوان مقاله:

بررسی پایداری اجتماعی محیطهای درون دانشکده‌های، از طریق افزایش میزان فضاهای فیزیکی اجتماعی در دانشکده‌ها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

منیب طالبی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه کسدرستان

پرویز اصلانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج

خلاصه مقاله:

کنش اجتماعی، عنصر زندگی مشترک انسانی، است انسانها صرفاً یک رابطه اجتماعی است که می‌واند مهارتها و یاخته های خود را شکوفا سازند. لذا به نظر می‌رسد که محیط های آموزش دانشکده ها در مقوله ی روابط اجتماعی دانشجویان که از اصول اولیه ی دستیابی به مفهوم پایداری است، از شرایط مناسبی برخوردار نیستند. نوشتار حاضر چگونگی تاثیر افزایش فضاهای فیزیکی - اجتماعی در محیط [ای آموزشی دانشکده ها، در جهت دستیابی به پایداری اجتماعی را مورد بررسی قرار داده است. در این مقاله ابتدا به شناخت مفاهیم پایه های پایداری و فضاهای فیزیکی - اجتماعی پرداخته شده و سپس بوسیله ی مطالعات کتابخانه ای و هم چنین مشاهدات عینی، امکان تاثیر فضای فیزیکی - اجتماعی بر ارتقاء مفهوم پایداری در دانشکده ها مورد تحلیل قرار گرفته است. در انتها نتایج نشانگر آن است که فضاهای عمومی درون دانشکده ای، از طریق افزایش تعامل اجتماعی دانشجویان در ساعات غیر از برنامه درسی، باعث افزایش پایداری محیط های آموزشی دانشکده ها می‌باشند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، پایداری اجتماعی، فضای فیزیکی - اجتماعی، محیط آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300473>

